

SIMON
ROZENDAAL

Mijnbouw op de oceanbodem: o-zo-duurzaam!

Er zijn zaken die vijftig jaar geleden moeilijk voorstelbaar waren. Mobiele telefoons, de euro, toeristen die niet naar het uitzicht kijken maar op hun telefoon, iedereen een computer, verwensingen op 'sociale media', een vaccin tegen baarmoederhalskanker, Rusland weer een eng land, al die jongeren met baarden, nergens meer mogen roken, goed opgeleide mensen die niet geloven dat we op de maan zijn geweest.

Plus dat we serieus van plan zijn om de diepzeebodem te ontginnen. Nou ja, heel misschien zouden onze ouders en grootouders dat vijftig jaar geleden nog wel hebben geloofd, ontzag voor de natuur was toen niet zo groot. Maar wat ze verbijsterend zouden vinden, is dat wij onszelf wijs hebben gemaakt dat het ompspitten van de oceanbodem goed is voor de planeet. 'Duurzaam.'

Omdat we ons zorgen maken over de opwarming van de aarde – en terecht – zijn we bezig met een zogeheten energietransitie, die tot doel heeft dat we minder afhankelijk worden van fossiele brandstoffen. Maar die omwenteling pakken we – bang voor een oplossing die wél werkt – zo onhandig aan dat we de ene mijnbouw (van steenkool en olie) vervangen door een andere: van mineralen voor 'hernieuwbare' energiebronnen.

Die mineralen komen voor op de oceanbodem en dus wemelt het van de plannen om die te ontginnen. Als u dit leest, praten landen in Jamaica (jazeker, het moet natuurlijk wel op een leuke plek) over de voorwaarden waarop mijnbouw op 3.000 tot 5.000 meter diep kan worden toegestaan.

Nu gebeurt het nog niet, maar vanaf 2025 zullen zogeheten 'mangaanknollen' op de oceanbodem worden gewonnen. Noorwegen – het land dat al vele jaren laat weten niets met natuur en milieu op te hebben (elk jaar weer worden honderden walvissen gedood!) – staat te popelen. Het Nederlandse bedrijf Allseas, een offshore-aannemer, is er helemaal klaar voor.

Minstens even vreemd als het idee van diepzeemijnbouw zelf, is hoe erover wordt geschreven. In de ene krant (*de Volkskrant*) stond dat het qua natuur en milieu natuurlijk eigenlijk niet kan, maar ja, 'het gaat om delfstoffen als kobalt, nikkel, mangaan en zeldzame aardmetalen, stoffen die van groot belang zijn voor de productie van autobatterijen, windturbines en zonnepanelen, en daarmee voor de groene revolutie'.

In een andere krant (*NRC*) zei een deskundige dat een verbod op diepzeemijnbouw onverstandig is, want 'we moeten niet denken in taboes'. En: 'Het vergroenen van de economie betekent helaas het maken van moeilijke keuzes.' Ook een mooie: 'Als diepzeemijnbouw ons dichterbij onze transitiedoelen brengt, moeten we enige impact op de oceanbodem accepteren.'

Een onderzoeker en activist zei in krant nummer drie (*De Standaard*): 'De oceanbodem is zowat het laatste ongerepte biotoop op aarde. In een ideale wereld blijven we daarvan af.' Maar dan komt het: in die mangaanknollen zit opvallend veel van de gewenste mineralen. Liefst 25 procent mangaanoxide, 10 procent koperoxide en nog meer. Zeg nou zelf, beste lezer, dat kunnen we toch niet laten liggen? Dan zijn we toch dief van onze eigen portemonnee?

Even ter herinnering: dat we nu massaal inzetten op zonnecellen en windmolens, is omdat we de afgelopen decennia door Greenpeace en co de stuipen op het lijf zijn gejaagd over het atoom. Een kerncentrale produceert per vierkante meter een paar duizend keer meer energie dan wind en zon, en dus zijn voor een kernreactor veel minder mineralen en helemaal geen diepzeemijnbouw nodig. Maar ja, kernenergie mag niet 'groen' heten van Brussel en dus is het: *bye bye*, oceanbodem.

Oh ja, wat onze voorouders evenmin zouden geloven: een minister voor Klimaat. Plus dat die een beleid voor lekker weer (niet te heet, niet te koud, niet te nat, niet te droog) zou ontwikkelen. Van zijn collega's 28 miljard euro's daarvoor krijgt. En dat die minister voor Lekker Weer dan ook nog eens met een grote glimlach in de Tweede Kamer vertelt dat hij met die 28 miljard de temperatuur met naar schatting 0,000036 graden Celsius gaat verlagen.

Wat stoppen die kinderen en kleinkinderen in het drinkwater, zouden ze zich afvragen.

EW

'Eigenlijk kan het qua natuur en milieu niet, maar ja, het is wel voor de groene revolutie'